

VORKJE PRIKKEN MOET STOPPEN

'Jammer dat alles uiteindelijk om het geld draait'

Sociaal restaurant Vorkje Prikken heeft de deuren gesloten. Tijdelijk, als het aan de vrijwilligers van het initiatief ligt. De laatste avond was emotioneel, maar hoopvol.

MAASTRICHT
XAVIER COMUTH

De vergelijking met het Laatste Avondmaal uit de Bijbel wordt bij binnenkomst al snel gemaakt. Geheel toevallig valt de laatste editie van sociaal restaurant Vorkje Prikken in Maastricht dit keer op de donderdagavond voor Pasen. Toch is ook hier sprake van een laatste avondmaal. Gemeenschapsplek The Masters, tevens huisvesting van het restaurant, kan de aangekondigde verdubbeling van de huur niet betalen en moet op het einde van de maand het pand noodgedwongen verlaten. Ook Vorkje Prikken moet daardoor de deuren sluiten. In het sociale restaurant kunnen mensen uit de stad twee keer in de week voor een klein bedrag genieten van een driegangenmenu. Gasten betalen een bedrag tussen de 4 en 7 euro per persoon. Doel van het initiatief is om armoede en eenzaamheid te bestrijden en de sociale cohesie te versterken. Jaarlijks serveert het restaurant ruim 5500 menu's.

Kleurrijk uitgedost

Ondanks de droevige aanleiding, hangt er een feeststemming. De circa vijftig gasten worden welkom geheten met een glaasje bubbels. Angela Janssen (78) had nog even getwijfeld om volledig in het zwart gekleed te komen, maar heeft zich toch kleurrijk uitgedost. Ze was in droevige stemming toen ze voor de laatste keer op weg was naar het restaurant in het centrum van Maastricht. Al jaren is ze een van de vaste gasten op donderdag. Destijds binnengekomen omdat het haar gezelliger leek om met onbekenden samen te eten, dan thuis alleen aan de

keukentafel. „Het is toch wel een emotionele avond”, geeft Marianne Beuken (75) aan het begin van de avond toe. Al ruim zeven jaar is ze samen met Tanja Ploch, en later ook met Enrico Schuur, de drijvende kracht achter het sociale restaurant. Ze heeft er altijd van gedroomd om te werken in de keuken van een restaurant, maar dat was niet te combineren met haar werk in de zorg. Sinds ze met pensioen is zet ze zich twee dagen per week in voor Vorkje Prikken. Alle gerechten worden door haar zelf bedacht en vers bereid.

Vriendschappen

„Het concept heeft vriendschappen opgeleverd”, weet Wietske Vonck (53), eveneens een van de vaste gasten. Ze deelt een tafel met Hans Creusen (62) en Suzanne Pape (55). Ze hebben elkaar leren kennen tijdens een van de voorgaande diners. „De opkomst is het bewijs dat dit soort initiatieven werkt”, zegt Hans. Hij geloofde zijn oren niet toen hij hoorde dat het restaurant noodgedwongen zou sluiten. „Hier gebeuren zullke mooie dingen, volledig vrijwillig. Jammer dat het uiteindelijk allemaal om geld draait”, zegt hij. Het drietal is het met elkaar eens dat de sfeer veel persoonlijker is dan in een traditioneel restaurant. „De achterliggende functie is zó belangrijk”, vindt Wietske.

Traan

De deur gaat na deze avond écht dicht. Tijdens de afsluitende speech van Marianne vloeit er aan verschillende tafels nog een traan, ook bij Suzanne. Toch gloort er hoop. De initiatiefnemers zijn in gesprek om het restaurant op een andere locatie in de stad voort te zetten. „We kijken hoopvol naar de toekomst.”

Naast de gasten, genieten ook de vrijwilligers van het „voorlopig” laatste hoofdgerecht bij Vorkje Prikken. FOTO ANNEMIEK MOMMERS